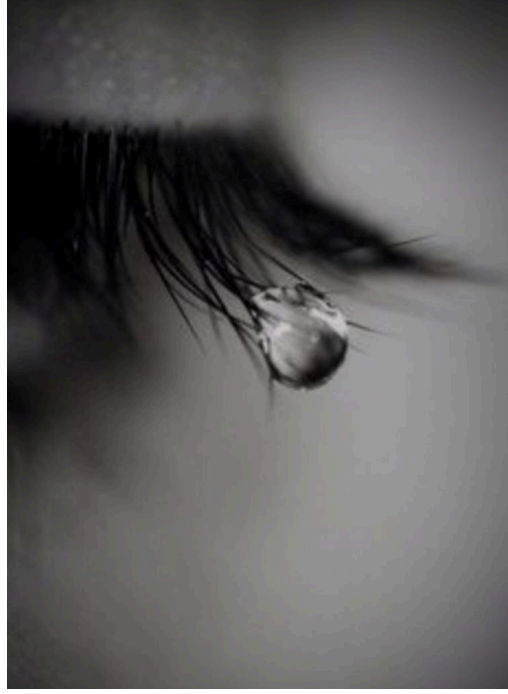

İnsan Kaç Defa Ölür Yaşarken

– SELVASELDA · 04 Ekim 2024

İnsan kaç defa ölür yaşarken
Sen bir kere öldün
Senden sonra ben her gün öldüm
Her günün arkasından dirildim sonra
O gün döndüğünü zannederek
Ümit içinde yaşadığın mekanlara geldim
Aynı kısır döngüyle giderken
İnkisara uğradım
Uyandım bir gün sensizliğe
Bir yanım toprağın altına girmiş bir şekilde
Anladım gerçekten gittiğini
Bir daha gelmeyeceğini
Feryat ettim beni de götür gittiğin yerlere diyerek
Feryadım yerleri gökleri inletti
Sen yine baktın bana şefkatli şefkatli
Ama ben göremedim seni
Oradaydın
Ama yoktun..

Sanki attılar beni zindanlara
Prangalar vurdular ayaklarıma
Ama tutamadılar beni
Kırdım zincirlerimi
Yıktım o kara duvarları
Ağlaya ağlaya
Derin bir acı içinde
Yüce dağları yara yara
Uçtum geldim ebedi istirahatgâhına
Sen vardın ama yine yoktun
Dayanmanın zorluğu
Hüznümün yoğunluğu
Acının kavuruculuğu
Çaresizlik diz boyu
Sonsuzluk koridorunda
Gözyaşları içinde
Diz çöktüm çaresiz bir şekilde
Hakkını nasıl öderim diye
Ağlama dediler
Omuz silktim
Ben ağlamayayım da kimler ağlasın dedim
Hıçkırıklarım melekleri ağlattı
Onlar ağladı ben ağladım
Sonra
Sıvazladılar sırtımı
Sildiler gözyaşlarımı
Öptüler alnından kudsi sevdamin..

Başımı yavaşca kaldırdım oradaydın
Karşımdaydın
Baktım nazlı nazlı duruşuna
Etrafına nazar edişine
Bakışına
Yandı yine yüreğim
Çırpındım kanadı kırık kuşlar gibi
Üzülme yanındayım der gibiydin
Ve bir ses yankılandı sanki
Biz tuttuğumuz eli bırakmayız
Bırakacağımız eli tutmayız

Bu sesti beni teselli eden Doğrudum yerimden
Bu sefer ben sildim gözyaşlarımı
Bırakmadığın inancıyla
Toparlandım yeniden..

Kendime gelsem de
Eskisi gibi değilim
Sen gitmeden önceki gibi değilim
Ama şunu da biliyorum
Gitsen de bu diyarlardan
Sen benden hiç gitmedin
Ve de hiç gitmeyeceksin
Yokluğun içinde varlığın
Varlığın içinde yokluğun
Aslında ben ölüyüm sen diri
Ben zannederken aksini
Aslî yurdumun şimdi sensin aslî sâkini
Karmakarışık

İki bilinmeyenli denklem gibi
Çözemiyorum

Ama..
Benimle oluşunun
Aslında gitmemiş oluşunun düşüncesi
En büyük tesellim
Gönlümün azığı
Ruhumun dayanağı
Umudum
Gücüm..

Ey gözümün nuru
Ey canımın diğer yarısı
Kalbimde mekan kuranım
Kuş uçmaz kervan geçmez diyarlarımın Sultanı
İple çekiyorum sana kavuşacağım günü
Sabırla bekliyorum
Biliyorum

Sen götüreceksin beni Rabbime
Sen götüreceksin beni Efendime
Sen götüreceksin beni sonsuzluk alemine
Teslimim nurani iklimine..

Ruhum ebedî âleme göçtü..

Senin yerine ben öleydim..